

Λεχεῖον ΙΕΕΕ, 22278

1806 Ιουνίου 26

198

*Ποινὴ ἔξορίας σὲ γυναικα πὸν διῆγε
“βίον ἀσεμνον καὶ ἀσελγῆ”*

» Διὰ τοῦ παρόντος καντζελλαρικοῦ γράμματος βεβαιοῦμεν οἱ ὑπογεγραμμένοι προεστῶτες τῆς νήσου Μυκόνου, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἡ Μαρία ἐπιλεγομένη Γα/³λαζιανή, πρὸ χρόνων διατρίβουσα ἐδῶ εἰς τὴν νῆσον μας, ἀπέρασεν ⁴ ὅλως βίον ἀσεμνον καὶ ἀσελγῆ, φανερῶς ἀναισχυντοῦσα καὶ παρά/⁵δειγμα ὀλέθριον προξενοῦσα εἰς τὰ τιμίας, συμβουλευθεῖσα καὶ ἐλεγχθεῖσα ⁶ πολλάκις φανερῶς τε καὶ ἀφανῶς δὲν ἥθελησε ποτὲς νὰ διορθωθῇ ⁷ ἀλλ’ ἐπ’ ἀπειρον ἀκολασίαν ἦλθε κακόν. Καὶ ἐξ αἰτίας της καὶ ἀνδρό/⁸γυνα ἔχωρίσθησαν καὶ φόνοι παρ’ ὀλίγον ἔλειψεν ἀκολουθῆσαι καὶ μύρια ⁹ κακὰ [κακὰ] καθ’ ἑκάστην ἐπέφερε διὰ τοῦ αἰσχυροῦ αὐτῆς βίου. "Ετι ¹⁰ δὲ κατήντησεν ἀνυποστόλως νὰ ἔξυβρίσῃ καὶ τιμημένα ὑποκείμενα ¹¹ καὶ εἰς τόσον αὐθαδείαν ἔφθασε ὅπου ἐσήκωσε καὶ χεῖραν καὶ ἐπίπλη¹²ξε καὶ ἐκ τῶν εὐγενῶν τοῦ τόπου καὶ ἀλλα μύρια ἀτοπήματα καὶ κα/¹³κουργήματα ἔπραξεν ἀνυπόφορα, διασύρας εἰς ἔαυτήν καὶ νέον συ/¹⁴νεζευγμένον ἐτέρᾳ γυναικί, ὅστις καὶ καταλιπών τὴν ἴδιαν συνε/¹⁵φθείρας μετ’ αὐτῆς ἀναφανδόν. Τούτου χάριν δι’ ἀπαλλαγὴν ¹⁶ μειζόνων κακῶν ἔκριθη καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἔξορισθῇ τῆς πατρίδος ¹⁷ καὶ νήσου Μυκόνου ὡς τοιαύτη ἀσεμνος καὶ δὴ διὰ τοῦ παρόντος ¹⁸ μας ἰσχυροῦ γράμματος, ψήφῳ παντὸς τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἐγκρίτων ¹⁹ προεστώτων τὴν ἔξορίζομεν ἀπ’ ἐδῶ διὰ παντὸς καὶ τὴν στέλλομεν ²⁰ διὰ νὰ μὴν ἥμπορῇ αὐτῇ εἰς τὸ ἔξης ²¹ νὰ ἐπιστραφῇ ἐδῶ, ἐπὶ ποινῇ κεφαλικῇ, κατὰ τοὺς νόμους τῶν ²² ὑψηλῶν αὐθεντῶν μας καὶ εἰς ἔνδειξιν σφραγίζεται τὸ πα/²³ρόν μας μὲ τὴν βούλλαν τῆς κοινότητος:

1806 : Ιουνίου 26 Μύκονος

199

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1810 Ιουλίου 30

Διανομὴ κληρονομίας

Διὰ τῆς παρούσης κοινῆς καὶ καντζελλαρκῆς σεντέντζα φανερώνομεν, ὅτι ¹ μὲ τὸ νὰ ἀπέθανεν ὁ Παναγιώτης Κύπριος ἀνευ διαθήκης καὶ ἔχων με/³ρικὰ πράγματα τῆς γῆς ἀκίνητα εἰς τὸ χέρι του, ἐσυμφώνησαν οἰκειοθε/⁴λῶς τὰ δύο του παιδία ὁ Νικολὸς καὶ ἡ Μαργιά, οἱ κληρονόμοι του, διὰ ⁵ νὰ μοιράσουσι τὴν καταλειφθεῖσαν πατρικὴν περιουσίαν των, ὅθεν ⁶ καὶ ἐπαρακάλεσαν τοὺς τιμιωτάτους κύρου Νικολὸν Σολωμὸν καὶ κύρον ⁷ Ιωάννην Μπᾶον νὰ τοὺς μοιράσουσι τὰ πατρικά

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

των πράγματα /⁸ καὶ ὅ, τι ἥθελε ποιήσουσι καὶ εὔρωσιν εὔλογον νὰ τὸ φυλάξουσι στερεὸν /⁹ καὶ αἰώνιον καὶ οὕτως ἐπῆγαν εἰς τὴν τοποθεσίαν ὅπου τὰ αὐτὰ πα/¹⁰τρικὰ ἀδιάτακτα πράγματά των εἶναι, καὶ διερευνήσαντες ἀκριβῶς /¹¹ ὅλα των τὰ πράγματα, ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν ὅτι ὁ μὲν Νικολὸς νὰ /¹² πάρῃ τὸ εἰς τὸν Βαρούχαν κείμενον κάτω κλεῖσμα ἡ δὲ ἀδελφὴ /¹³ του Μαργιὰ τὸ ἐπάνω κλεῖσμα ὅπου εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἔχουσι κολλη/¹⁴στὰ μὲ τὸ κάτω, τὸ δὲ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἀμπελάκι τὸ βορνὸν ὅπου /¹⁵ κολληστὰ μὲ τὰ δοσμένα κλεῖσματα ἔχουσι τὸ ἐμοίρασαν καὶ τὸ /¹⁶ μὲν μισὸν νὰ παίρνῃ ἡ Μαργιά, τὸ δὲ ἄλλο μισὸν καὶ παραπάνω (μὲ /¹⁷ τὸ νὰ μὴν ἡμποροῦσαν νὰ τὸ μοιράσουν ἵσια ὡς ἔχον πατητήρι) /¹⁸ νὰ τὸ παίρνῃ ὁ Νικολός, διμεῦ καὶ τὸ πατητήρι. Ἀποφάσισαν δὲ καὶ /¹⁹ οἱ στιμαρισταὶ νὰ δίδῃ ὁ Νικολὸς τῆς Μαργιᾶς μετρητὰ γρόσια πενήν/²⁰τα, τὸ δὲ κλεισματάκι ὅπου ἔχει τὴν ἐκκλησίαν στὸν αὐτὸν τόπον νὰ τὸ /²¹ ἔχῃ ὁ Νικολὸς καὶ νὰ κάμνῃ ὅλα τὰ τῆς ἐκκλησίας χρονικὰ χρειώδη. /²² Τὰ χωργιὰ στὸν αὐτὸν τόπον Βαρούχαν, Κέλλαν καὶ Βουδόκελλα νὰ τὰ /²³ ἔχῃ ὁ Νικολός, τὰ δὲ δύο κατωγάκια, ὅπερ εἶναι εἰς τὴν χώραν ἀπὸ /²⁴ κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Μαργιᾶς νὰ τὰ ἔχῃ ἡ Μαργιά· καὶ ἐπειδὴ ἐτί- /²⁵μησαν τὰ μὲν κατωγάκια γρό(σια) τρακόσια, τὰ δὲ χωργιὰ διακόσια /²⁶ ἀπεφασίσθη, δικαίω λόγῳ, νὰ μένουν τὰ ἀνωτέρω πενήντα γρό(σια) νού/²⁷λάδα, δηλ.(αδὴ) νὰ μὴν εἶναι εἰς χρέος ὁ Νικολὸς νὰ τὰ δίδῃ τῆς Μαρ/²⁸γιᾶς μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀνωτέρα ἡ τιμὴ τῶν εἰς χώραν κατωγακίων /²⁹ γρό(σια) ἐκατὸν καὶ ἐγγίζουν τοῦ Νικολοῦ τὰ πενήντα καὶ οὕτως μένει /³⁰ ἐλεύθερος ὁ Νικολὸς ἀπὸ τ[[ο]] εἰς | τῶν | πενήντα γρο(σίων) χρέος καὶ ἀκαταζή/³¹τητος. Ὁ εἰς τὸν Βαρούχαν κῆπος ἐμοιράσθη εἰς τὴν μέσην καὶ /³² ἔβαλον λαχνοὺς καὶ ἐπῆρεν ὁ καθ' εἰς τὸν μισόν, τὸ μέρος ὅπου τοῦ ἔ/³³πεσεν εἰς τὸν λαχνόν του· τὸ δὲ πηγάδι νὰ εἶναι καὶ τῶν δύο τὸ ὅ/³⁴μοιον ὁ καθ' εἰς καὶ νὰ εἶναι εἰς χρέος ἡ Μαργιά νὰ ἀνοίγῃ πόρτα εἰς τὸν /³⁵ [εἰς τὸν] κῆπον τῆς ἀπὸ τὴν κοινὴν στράταν, καὶ ὁ Νικολὸς νὰ ἐμβαίνῃ μέ/³⁶σα εἰς τὸν κῆπον του ἀπὸ τὸ πρᾶγμα του καὶ ὅχι ποτὲ ἀπὸ τῆς Μαργιᾶς /³⁷. Τὸ εἰς τὰ Κάτω Λιβάδια ἀμπελάκι ἡ σοδειὰ ἐμοιράσθη εἰς τὴν μέσην /³⁸ καὶ ἐπῆρεν ὁ καθ' εἰς τὸ μισὸν ἐκεῖνο ὅπου τοῦ..... Τὸ δσπίτιον /³⁹ τῆς Μαργιᾶς νὰ τὸ διορθώνῃ ὁ Νικολὸς στεγιάζοντάς το, κάνοντάς /⁴⁰ καὶ τὰ λοιπὰ πόρτες καὶ παράθυρα, πλὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα /⁴¹ μερίδια τῶν ἔξιδων, νὰ πληρώνῃ τὸ ἔνα ἡ Μαργιά. Προσέτι /⁴² ἀποφασίζεται ὅτι τὴν ψυχὴν τοῦ ἀποθανόντος πατρός των νὰ /⁴³ τὴν δουλεύσουσι καὶ οἱ δύο, τὰς ἔξι μῆνας ὁ ἔνας καὶ τὰς ἄλλας ἔξι /⁴⁴ ὁ ἄλλος. Τὸ κρασὶ ὅλον νὰ μένῃ μὲ τὸ βουτζί δηλ.(αδὴ) τοῦ Νικολοῦ /⁴⁵ μὲ τὸ νὰ ἥτον δούλευσίς του καὶ μὲ τὸ νὰ ἐδοκίμαξε τὸ βάρος τοῦ /⁴⁶ πατρός του πάντα ἄχρι τοῦ θανάτου του. Οὕτως λοιπὸν ἐμειναν /⁴⁷ αὐτὰ τὰ δύο δοσμένα ἀδέλφια εὐχάριστα καὶ ἀκαταζήτητα τόσον /⁴⁸ αὐτοί, ὅσον καὶ οἱ αὐτῶν κληρονόμοι, καὶ δι' ἀσφάλειαν σφραγί/⁴⁹ζεται ἡ παροῦσα ἰσχυρὰ.

σεντέντζα, σφραγίζοντάς την μὲ τὴν κοι⁵⁰νήν μας σγραφίδα καὶ ὑπογράφοντάς την τόσον ὁ σ(ινιὸρ) Νικολὸς Σο⁵¹λωμός, ὅσον καὶ ὁ σ(ινιὸρ) Ἰωάννης Μπᾶος, οἱ τίμιοι προεστῶ⁵²τες καὶ ὁ τιμιώτατος βοεβόδας μ(ας), ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ /⁵³ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ:— 1810: Ἰούλιος 30 : Μύκονος.—

/⁵⁴= Νὰ εἶναι εἰς χρέος ὁ Νικολὸς τὴν ἐρχομένην Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν κατὰ τὴν πρώτην /⁵⁵ ἑβδομάδα νὰ βάλῃ ἀρχὴν νὰ κυβερνήσῃ τὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς του Μαργιᾶς καὶ νὰ δώσῃ καὶ δώδεκα γρό(σια) ὁ Νικολὸς τῆς Μαρ/⁵⁷γιᾶς διὰ τὸ δμοιον κρασί της. Προσέτι ἀποφα⁵⁸σίσθη, ὅτι, ἐὰν ὁ Νικολὸς δὲν ἀρχίσῃ τὴν Τεσ/⁵⁹σαρακοστὴν νὰ κτίσῃ τὸ σπίτι, νὰ ἔχῃ τὴν ἀδει⁶⁰αν ἡ Μαργιὰ νὰ πιάνῃ ἕνα πρᾶγμα τοῦ Νικολοῦ /⁶¹ καὶ νὰ τὸ βαστᾷ ἔως νὰ τῆς κυβερνήσῃ τὸ σπίτι /⁶² της. Τὸν λοιστὸν νὰ τὸν ἔχουν καὶ οἱ δύο καὶ νὰ /⁶³ δουλεύονται μὲ αὐτὸν καὶ οἱ δύο :-

/⁶⁴ Τζαννῆς Κοντουμᾶς β(οῖ)β(ό)δ(ας)

/⁶⁵ Νικόλαος Παγανέλης ἐπιστάτης Μυκόνου

/⁶⁶ Κυριάκος Ἀντρουλάκης ἐπιστάτης Μυκόνου

/⁶⁷ Ζαννῆς Ντεσούδας

/⁶⁸» Νικολὸς Σολωμός

/⁶⁹» Ἰωάννης Γρυπάρης

/⁷⁰» Μαθιὸς Βαβούλης

/⁷¹» Μιχελῆς Σκαρδανᾶς

/⁷²» Ἰω(άννης) Γενήμας

/⁷³» Γεώργιος Ψάρος

/⁷⁴» Ἰωάννης Χ(ατζη)-Πέτρου

/⁷⁵» Ἰωάννης Μαραπούτης

/⁷⁶» Ἀντώνιος Λεβαντῆς

/⁷⁷» Πέτρος Κανισκᾶς ἐπίτροπος

/⁷⁸» Νικόλαος Ἀντριόπουλος

/⁷⁹» Στέφανος Μπονφόρτης

/⁸⁰ Ἰγνάτιος Παρθένης κοινὸς καντζηλλιέρης /⁸¹ Μυκόνου.—

/⁸² 1810: Αὔγουστου 4: Ἀπεφασίσθη προσέτι ὅτι ἀπὸ τὴν νέαν ἵνα⁸³ τράδα ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ ποτὲ Παναγιώτη Κύπριου ὅπου τὰ /⁸⁴ δύο ἀδέλφια, παιδιὰ τοῦ Παναγιώτη ἐμοίρασαν Νικολὸς καὶ Μαρ/⁸⁵γιὰ νὰ πάρῃ ὁ μὲν Νικολὸς τρία μερίδια, ἡ δὲ Μαργιὰ ἕνα /⁸⁶ καὶ νὰ μὴ δύναται τινὰς τῶν δύο αὐτῶν ἀδελφῶν νὰ ἔναντιωθῇ εἰς τὴν δι⁸⁷καίαν ἀπόφασιν ταύτην, ὅτι θέλει παιδευθῆ βαρέ[ως] ἀπὸ τὴν κρί⁸⁸σιν καὶ οὕτως ὑπογραφόμεθα καὶ ἡ Μαργιά, οὔτε /⁸⁹ ὁ Στέφανος νὰ μὴν ἔχουσιν ἀδειαν νὰ πηγαίνουν νὰ παίρνουν τίποτα καρ⁹⁰πόν, ὀλλὰ ὁ Νικολὸς νὰ τὴν μαζεύσῃ καὶ ὅτι

ἰντράδα γίνει νὰ παίρνῃ /⁹¹ ὁ Νικόλος τρία καὶ ἡ Μαργιὰ ἕνα καὶ ὑποβεβαιοῦται :—
 /⁹²» Νικόλαος Παγανέλης ἐπιστάτης Μυκόνου
 /⁹³= 'Ιω(άννης) Γένημας
 /⁹⁴= Ζαννῆς Ψαρόγαλος
 /⁹⁵= Μιχελῆς Σκαρδανᾶς
 /⁹⁶» 'Ιωάννης Χ(ατζῆ) - Πέτρου
 /⁹⁷= 'Ιωάννης Μαραπούτης
 /⁹⁸ Γεώργιος Ψάρος

/⁹⁹ *'Ιγνάτιος Παρθένης κοινὸς καντζηλλιέρης*
 /¹⁰⁰ Μυκόνου :—

/¹⁰¹ 'Εδόθησαν καὶ κόπιες ἐξ αὐτῆς τῇ ἴδιᾳ μου χειρὶ

/¹⁰² ὁ καντζηλλιέρης Μυκόνου 'Ιγνάτιος.—

200

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1815 Νοεμβρίου

'Αποζημίωση ἀπὸ ἀδικοπραγία

Διὰ τῆς παρούσης ἐσφραγίστου σεντέντζας γίνεται /² δῆλον, ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔχαλασεν ὁ Νικόλας Σαν/³τοριναῖος τοῦ Μάρκου μερικὸν τοῦχον εἰς τὸ κλεῖ/⁴σμα τοῦ μάστρο - Παναγιώτη Σπαλιάρδου ἀνευ τινὸς /⁵ δικαίου αἰτίας, ἀλλὰ ἀπὸ μίαν ἔηρὰν κακίαν του /⁶ καὶ ἐμβῆκαν (ῶν γαλασμένος ὁ τοῦχος) ζωντανὰ /⁷ λιανὰ καὶ ἔφαγον καὶ ἀφάνισαν διόλου δῆλον /⁸ τὸ σπαρμένον. ⁹ Ήλθεν ὁ μάστρο - Παναγιώτης εἰς /¹⁰ τὴν κρίσιν προσκλαϊόμενος εἰς τὸ ἀδικον ὅπου τοῦ /¹¹ ἔγινε καὶ οὕτως ἡ κρίσις ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγεν εἰς /¹² τὸ κλεῖσμα αὐτὸν καὶ θεωρήσαντες τὴν ζημίαν /¹³ /¹⁴ ἀποφάσισαν, ὅτι ὅχι μόνον ὁ ρηθεὶς Νικόλαος /¹⁵ νὰ κτίσῃ τὸν τοῦχον ὅπου ἔχαλασεν, ἀλλὰ νὰ /¹⁶ πληρώσῃ καὶ δῆλην τὴν ζημίαν ὅπου εἰς αὐτὸν τὸ /¹⁷ σπαρμένο ἔγινε ἐξ αἰτίας του, τὴν ὅποιαν ζημί/18 αν εἶναι εἰς χρέος ὁ Νικόλαος νὰ τὴν πληρώνῃ /¹⁹ πρὸς τὸν μάστρο - Παναγιώτην ἀνευ τινὸς ἀντιλογί/18ας διὰ τὸ ἀτακτον κίνημα καὶ παράλογον ὅπου /²⁰ ἐποίησε. Διὸ καὶ εἰς τὴν πρὸς ταύτης τῆς ὑπο/20θεσεως δικαίαν ἀπόφασιν, βεβαιοῦται μὲ τὰς /²¹ ὑπογραφὰς τῶν τιμιωτάτων προεστώτων /²² ὅπου ἔκει ἐπῆγαν καὶ εἶδον, τυπώνοντας /²³ καὶ τὴν κοινὴν βούλλαν Μυκόνου, ἕνα /²⁴ ἔχη τὸ κῦρος καὶ ἰσχὺν ἐν παντὶ καιρῷ.—

/²⁵ 1815 : Νοεμβρίου : Μύκονος.—

